בס"ד | י"ג אלול תשע"ח

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו.

מס' גיליון	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשה
9	חיפה	בני ברק	ירושלים	חיפה	בני ברק	ירושלים	כי תצא
	19:51	19:51	19:49	18:47	18:55	18:37	

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

ט' אלול: ה וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: ו וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִּי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל בֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דו:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו

(בראשית ל,ה-ו)

ּ ִ<mark>י אלול:</mark> כ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת פַּרְעֹה וַיַּעֵשׁ מִשְׁהָה לְכָל עֲבָדָיו וַיִּשְׂא אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת יִרֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו: כא וַיָּשֶׁב אֶת שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה: כב וְאֵת שַׁר וֹ הָאֹפִים הַּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: כג וְלֹא זָכַר שֵׂר הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁבָּחָהוּ:

(תורת משה לחת"ם סופר סוף פרשת ויחי)

(בראשית מ,כ-כג)

מר"ן **בן איש חי** – פרשת כי תצא שנה ראשונה.

- **X.** צריך לשקול בעין יפה שנאמר (דברים כה, טו) אבן שלימה וצדק יהיה לך צדק משלך ותן לו (בבא בתרא פח, ב), וכן צריך למדוד בעין יפה שנאמר איפה שלימה וצדק וגו', וכמה עין יפה אחד ממאה בלח ואחד מארבע מאות ביבש לפי שהלח נדבק וכל זה השיעור הוא במקום שנהגו לשקול עין בעין, אבל במקום שנהגו להכריע חייב להכריע טפח במיני מאכל ומשתה, אבל בשאר דברים די בהכרעה מועטת ובלבד שיהיה אחד מארבע מאות, ואם הוא פחות מליטרא אף לאוכלין ומשקין אין צריך הכרעה טפח, ופה עירנו בגדד אין מנהג ברור בזה, לכך יזהרו לפחות בשיעור זה שהוא אחד ממאה בלח ואחד מארבע מאות ביבש:
- **ב.** כל המשהה בביתו או בחנותו משקל חסר או מדה חסרה עובר בלא תעשה (דברים כה, יג) שנאמר לא יהיה לך בכיסך אבן גדולה וקטנה, ואפילו אינו מודד בה כלל גם כן עובר, ונמצא לאו זה עובר עליו אפילו בעת תפילת הנעילה ביום הכיפורים, והוא הדין דבר הדומה לזה שלא ישהה שטר פרוע, גם לא ישהה מטבע שהוא נחושת ומצופה בכסף וכיוצא בזה:
- **ג.** התורה הקפידה על מדות ומשקלות בכל שהוא, שאם שקל במשקל חסר או מדה חסירה ממנהג המדינה אפילו דבר מועט עובר בלא תעשה ד"לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה" (ויקרא יט, לה), ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (יבמות כא, א) קשה עונשן של מידות ומשקלות יותר משל עריות מפני שזה גוזל את הרבים ואינו יודע למי יחזיר, ואע"פ שאמור יעשה בהם צרכי רבים אין זו תשובה הגונה:
- T. אע"פ שאמרו שאין לעשות משקלות מן מיני מתכות כי אם מצחיח סלע, מכל מקום בזמן הזה נהגו לעשות משקלות של מתכות ע"פ חוקי הממשלה כי הממשלה עושה אותם בחותם שלה ומוסרתם לכל אדם הצריך לזה, ונמצא דכולי עלמא סברי וקבולי בהכי, ולכן אע"פ שברוב הימים נחסרים מעט כולי עלמא ידעי וסבירו וקבילו: מיהו חנוונים שמוכרים שמן שומשומין בכלי של מדה שיש להם, וזה הכלי לרוב הימים נדבקים בו שמרים כטיט עב בקרקעיתו ובדופניו ועל ידי כן מוכרח שהמדידה שתהיה בו היא חסרה, ולכן צריך החנווני לנקותו היטב שתי פעמים בשבוע מכל שמרים הנדבקים ומתקבצים בו כיון שהוא מוכר תדיר, אבל אלו שיש להם מקום שקורין בערבי בזאר"ה (בית הבד ליצור שמן) ששם עושין מלאכת השמן ומוכרים לחנונים בכלי גדול שקורין בערבי פאר"ג (מיכל זכוכית גדול לנוזלים) אין אלו מוכרים ומודדים בכלי זה תדיר כמו החנוני, וגם עוד אלו דרכן להשהות המדה הפוכה על כלי הלוקח אחר שנפסק ממנו הקלוח עד שיטיפו ממנה שלש טיפין, לכן אפשר שיש לאלו דין הסיטון דאמרו רבותינו ז"ל (בבא בתרא פז, א) שצריך לקנח מדות הלח אחד לשלושים יום:
  - **ה.** חנווני השוקל דבר לח כמו תמרים לחים או בשר וכיוצא צריך לקנח המאזנים שנותן בהם הלח בכל פעם ששוקל בהם, גם צריך לקנח המשקל פעם אחת בשבוע מפני שידיו של חנוני מלוכלכים בלח ועל ידי כן יתלכלך המשקל ומכביד מכוח אותו לכלוך, ואע"ג דאם יכביד הוא פסידא דחנוני וטובה דלוקח, הצריכו אותו לכך מפני שפעמים החנוני קונה איזה דבר ושוקל בו ונמצא גוזל, אך הרמב"ם ז"ל (פ"ח מהל' גניבה ה"יח) נתן טעם כדי שלא יעלה חלודה מחמת הלכלוך דאם מעלה חלודה הוא נחסר:
- 1. אפילו השוקל או המודד בחסר כל שהוא לנכרי, עובר בלא תעשה וחייב להחזיר מפני שהוא מטעהו והרי זה גונב ממש, והרי הוא בכלל "כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה, כל עושה עול" שהוא לרבות העושה עול לנכרי (בבא בתרא פח, א), ואיתא בתנא דבי אליהו זכור לטוב (תנדבא"ר טו) שהביאו בילקוט פרשת צו, שאמר אליהו זכור לטוב בא אחד וישב כנגדי והיה בו מקרא ולא היה בו משנה אמר לי רבי מעשה היה כי מכרתי לגוי ארבעה כורים של תמרים ומדדתים לו בבית אפל מחצה על מחצה, אמר לי אתה והאלהים שבשמים יודע במדה שאתה מודד לי, וחסרתי במדידה שלש סאין של תמרים, לאחר מכן נטלתי המעות ולקחתי בהם כד שמן והנחתיו במקום שמכרתי התמרים ונקרע הכד ונשפך, אמרתי לו ברוך המקום, ברוך שאין לפניו משוא פנים, הכתוב אומר (ויקרא יט, יג) לא תעשוק את רעך ולא תגזול וגזל הגוי אסור, ופרשו במקום אחר (יחזקאל יח, יח) כי עשק עשק עד כאן

מאורות המגילה – מסכת מגילה דף לא ע"ב.

הגמרא שואלת בעניין ההפטרות: **בתשעה באב גופיה מאי מפטרינן** כלומר מה קוראים בהפטרה בט' באב? **אמר רב** קוראים בפרשת (ישעיהו א, כא) **איכה היתה לזונה** שואלת הגמרא **מקרא מאי** מה קוראים בתורה באותו יום? **תניא** שנינו **אחרים** אומרים בתשעה באב קוראים (ויקרא כו, יד) ואם לא תשמעו לי שפרשה זו מדברת על הקללות שמגיעות בעקבות חורבן הבית וחורבן ארץ ישראל בגלל עוונות ישראל **ר' נתן בר יוסף אומר** קוראים בפרשת (במדבר יד, יא) **עד אנה ינאצוני העם הזה** בפרשה זו מסופר על תלונות בני ישראל בעקבות דברי המרגלים ושמשה בתפלל כדי להקל על ענשם, המרגלים חזרו בתשעה באב (רש"י) **ויש אומרים** שקוראים בפרשת (במדבר יד, כז) **עד מתי לעדה הרעה הזאת** פרשת זו מציינת את העונש שהטיל ה' על בני ישראל בגלל תלונותיהם ובגלל הנסיון של חלק מהעם לעלות לארץ ישראל נגד רצון ה'. **אמר אביי בהאידנא נהוג עלמא** למיקרי כעת נוהגים כל העולם לקרא בפרשת (דברים ד, כה) **כי תוליד בנים ומפטירין** (ירמיהו ח, יג) **אסוף אסיפם**:

אילן החיים – פירוש הסולם על הזוהר הקדוש, פרשת כי תצא.

ו) ורכנן מארי מתניתין וכוי: והחכמים שם המפורש, וע' לשון, עשה כל זה בחכמה. עשה הקב״ה סגולות. בשביל השכינה שהיתה הוא תחת רשותו של הרשע. ומשום שהרע המשנה. אמרו, שהמטרוניתא. שהיא ומשום זה העמידו בעלי המשנה, שאפילו בלי עמה. ומשום זה כשבא פרעה לגעות בסגדל שולט על הטוב הוא רשע. כי מי שנתגבר המוב על הרע נקרא שלה. הכה אותו המלאך עם הסגדל, וכן בכל לוקח השם. אם מתגבר הטוב על הרע נקרא הכה אותו המלאך עם הסגדל, וכן בכל לוקח השם. אם מתגבר הטוב על הער נקרא התכשיטים שלה. בכל תכשיט ותכשיט שהיה צדיק ורע לו שהרע היא תחת רשותו, ואם התכשיטים שלה בכל תכשיט ותכשיט שהיה צדיק ורע לו שהרע היא תחת רשותו, ואם המכל על הקליפות, וע"כ אחר שנתלבשה עמה. משום אולי נתחלפה אשתו בשדה. חלכות, נאמר בה. ומלכותו בכל משלה. שהיא זה. יש לאדם לדבר עם אשתו קודם שמתיחד מושקת גם על הקליפות, ועיכ אחר שנתלבשה עמה. משום, אולי נתחלפה אשתו בשדה. אסתר במלכות, בסו"ה ותלבש אסתר מלכות, שלטה אסתר במלכות, בטרו וולבש אטונו מכלות.
שלטה אסתר על אחשורוש ואומתו. ונאמר בהם באשה. שהיא מצד עץ הדעת טוב ורע. נוהג
והרוג בשונאיהם. ואם תאמר שנתיחד עמה בה חלוף לשדה, אבל אם היא מו השכננה.
אחשורוש. חס ושלום, אע"פ שהיו בבית אחד אין לה שניי. ז"ש, אני הויח לא שניתי. אני
לא נחיחדה עמו, אלא כמו יוסף, שנאמר בו זו השכינה. שאין לה פחד מכל הצדרים

ותנח בגדו אצלה. שאינו נאמר לבושו אלא האחרים. דהיינו הקליפות, ז"ש, כל הגוים בגדו, שהוא לשון בוגדים בגדו. שהיא בחינת כאין נגדו.

ח) ודא באתתא מאילנא וכר: חה הוא

ממנה אותו הממא. והחזירה לבעלה. שהסוב תחת רשותו. רשע ורע לו הוא אל יו לו הוא אל הוא בתכשיפון דילה וכר: ואם אחר. שהוא סמאל. ורע לו. היינו סם המות בתכשיפום שלה היה כך. כל שכן מי שנגע שלו. שהוא עבודת כר"ם. שכתוב עליו. תמותת בנופה. ראפילוב באבעה. לשם צד היחוד. שאז, רשע רעה. ומשום זה. אשה אנוסה. אינה. אלא בתול ורשות אם כן יש בנשמה ההיא עירוב של טוב לסרב אליה. ז"ש. אני מ" הוא שמי וכבודי ורש. לקרב אליה. ז"ש, אני ה' הוא שמי וכבודי ורע. לאחר לא אתן.

בגדה, שהוא לשון בוגדים בגדה. שהיא בחינות כאין נגדה.

"מ) ובאתרא דשכינתא תמן וכר: "א) ובנין דא לא וכרי ומשום זה. לא יד) ואורייתא דאתייהיבת וכרי: והתורה חיצי חיצוריות שכו, שיש בה אחיזה לקליפה.

"מ) ובאתרא דשכינתא תמן וכרי: "מ) ובאתרא דשכינתא תמן וכרי: "מ) ובאתרא במקום שהשכינה שם. כמה סגולות שם. ועיכ שם רע על ארץ ישראל מתו. מי שמוציא לבתולים. שכמו שהבתולים עדות על ישרה מחור שהוע עיני כי משום מה אסתר הוא לשון מה מה מה מה מה באחת. היתה ראויה בשל שבר על השרא היו עדות על כל התורה. והקב"ה חזר במשחייהם. כי אלו שהוציאו שם רע על ישראל היו עדות על כל התורה. והקב"ה חזר שבר אותה ומשום שהשכינה ומשום שהשכינה והות שמה שכונה היותה עמה שהוע צמם מתו. אבל ונתנה לישרא לשמרה. והתורה שבעל פה מאחשורות ונות אבל ונתנה לישרא לשמרה. והתורה שבעל פה מור אבל ונתנה לישרא לשמרה. והתורה שבעל פה הוארץ לקו בופיהם. ומיות עצמם מתו אבל ונתנה לישרא לשמרה. והתורה שבעל פה הוארץ לקו בופיהם. ומיות עצמם מתו אבל ונתנה לישרא לשמרה והתורה שבעל פה הוארץ לקו בופיהם. ומיות עצמם מתו ובא אות מרשה העלו מרשה התורשה התורשה היות אות הוא בוצר אותה של היות אבל ונתנה לישרא לשמרה והתור מהכינה התורשה הרול היות אבל הואר אות מרשה הוא המורשה מרשה היותה התורשה היות היותה בתורשה היות היותה בתורשה היות בתורשה היותה היותה בתורשה היותה בתורשה היותה היותה בתורשה היותה בתורשה היותה בתורשה היותה היותה היותה בתורשה היותה היותה היותה היותה היותה בתורשה היותה הי

נוגע בה היה התכשים מכה אותו. עד שנפרד הרנו מחנגר נול המוב נקרא רשנו. ממנה אותו הטמא. ההחירה לבעלה. שהטוב תחת רשותו. **רשע ורע** לו

תורת לזרועו של מרדכי. ומרדכי שהיה יודע אותה מפרעה. ואפילו לבושה וחבשיטיה, כולם מי שמוציא שם רע על השכינה. הנשמה שלו נקראת הלכה למשה מסיני. ועיכ נקרא משה מד) פתח ואמר רעיא וכוי. פתח ואמר חסד. למי שגמל חסד עמך, כי הכלה שלך, עשית את הים ליבשה. ובה טבעו המצרים ווקראח כום מלא. כי בתחלה היתה כם יח,

טז) פתח ואמר רעיא וכרי, פתח ואמר חסד, למי שגמל חסד עמך, כי הכלה שלך, עשית את הים ליבשה. וכה טבעו המצרים. ונקראת כם מלא. כי בתחלה היותה כם ית, אליהו, רעיא מהימוצה בכי שנה אותר שהיא המלכות, נתתי אותה לו שיגדל אותה שאינם מאמינים בואו, שהיא ברי אשר כם חסר 1י והשט ל"ח, חסר ויה. ולבסוף, אליהו, רעין מוהיה הקב"ה לאברהם, לגדל במדות טובות, והוא גדל אותה שהמשיך כה אחד, לעתיד לבא יתקיים בישראל זרע היא כום מלא ברכת י"ה ו"ה. שהכוט נתמלא אחדה שהבילך, ומשום שהוא שמר אותה, היא "ג מדות הרחמים. הרמונים בני מלים, והין אברהם כימי צאתך מארץ מצרים אראנו והשט נתמלא. במי לישראל וכרי בקרה בתני זהו שאמרו. בת היתה לו לאברהם אנ"י וה"ו, שהם ראשי תיבות ואו, שכלול נפלאות ובן יתקיים. מוליך ליטון ששה שהמצכות ביתנה על ידך לישראל וכרי וככל שמה (כו"ל ויחי אות רע"ז) ובה קיים בהם ע"ב שמות, כי בתחילת שם ע"ב הוא תמשות לך שם עולם. ושם תרויח הכלה מצד עמור האמצעי, הכולל ינין ושמאל, יש וככל התורה כולה. ואפילו עירובי תבשילין, השט וה"ו, ובאמצעם הוא אנ"י, וסמוך לספם שלך.
כל התורה כולה, ואפילו עירובי תבשילין, השט וה"ו, ובאמצעם הוא אנ"י, וסמוך לספם שלך.
כל התורה כולה ואפילו עירובי הבשילין, השט וה"ו, ובאמצעם הוא אנ"י, וסמוך למצד לכת משבת היי למדנו למה ניתנה להם. כי ודאי אברתם. אודה במור המור וברי והוא היה אליה, הוא וה"ו השני. ע" לנשלח את קע"ג)
ישו ושמור משברתי וגר והוא היה אליה, הוא וה"ו השני. ע" לנשלח את קע"ג)
אימה כמו ניהי אומו את הדסה, והסב"ה ברכו וע"ב הוא בתשבון חסדה שבתם היים מתבברות ומות לישראל. שהיא הלכם שהתחת הדחד. בחינו המכות ומות לישראל. שהיא הלכם שבת הבי למדנו למור בתשבון חסדה שבתם חלים מדים התבברות ומות לישראל. שהיא הלכם הות החחדה ברכו וע"ב הוא מד"ל האת הדסה ותכב"ה בי הוא ה"ל היה החודה להיה בחשבון חסדה שבתם היא מתבברות ומות לישראל. שהות הבירות היה החוד החודה ביו ליו הוא הדיה החוד הוא ה"ל האת הדסה ותכב"ל היה היה החוד הוא ה"ל היה היה הוא ה"ל היה הוא ה"ל הוא ה"ל היה התביד הוא ה"ל היה הוא ה"ל היה הוא ה"ל הוא ה"ל היה הוא ה"ל היה הוא ה"ל הוא ה"ל הוא ה"ל הוא ה"ל היה הוא ה"ל היה הוא ה"ל הוא

אים, כמו ויהי אומן את הדסה. והקב"ה ברכו וע"ב הוא כחשבון חסד. שבחם חידו מתגברוו. דהינו המלכות. נתנה לישראל. שהיא הלכה שהמשיך לה מדת החסד. כנ"ל. ואתה גמלת אדפק. כמו ויהי אומן את הדסה. ותקביה ברכו ועיב הוא כהשבון חסד. שבתם תיח מתגברוז. דהיינו המכוח, נתנה לישראל. שהיה הכל, אברהם על ע"ב אומות. שהם ע" אימות ועשושלך, מצד השמאל. דהיינו הלכה למשה מסיני. חסד עם בניו כמו שהוא גמל חסד עםך (כנ"ל. ואתה נמלת וצישו ה" ברך את אברהם בכל, אברהם על ע"ב אומות. שהם ע"ב אותר: הלכה היא אותיות הכקה. כי מצד ימין, אות יז) ונתן אותה הקב"ה ליצחק לו ולודעה הצלה אות ה" דהיינו ה" שמצד לשמרה מעץ הדעת טוב ורע. ועשו לה כמה האתה אות ה" דהיינו ה" שמצד לשמרה מעץ הדעת טוב ורע. ועשו לה כמה האתה אותה היה מדחה. לגמול קבלה אותם, והיה מצח לכל אומה ולשון. היא ה" מצד השט יצחק. והכל גדרים וחתכו בשבילה כמה לבושים. שהם והיה בשבילה כמה לבושים. שהם היה בשבילה כמה לבושים. שהם היה בשבילה כמה לפושים שהם רק ו"ק. אמנם בלעדי ה"י ומקשים על אלו מסקי דין. היו חולקים החדעם כל באי עולם.

"ח) וכגון דא "ום וכגול לימין משה זרון תמארתו, אלו, המלכות נקראת אלם. להיותה לגמרי בלי שתהיה מקושים אליך בשנה שהוא גמל חסד עמה כמצרים, אמר במשכות, בשרים. שהיה משרות היום שהיא במצרים, אמר במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שהוא בתיות דא ויום סוב. כדי שתהיה מקושת אליך בשבה בצרבי שתהיה במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שהוא במלחות שהרא לוצות שהוא לוצות שהרא לוצות במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שהוא במלח מורצ לואות הראשלה השתרות שהציל השל במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שהוא המלונות שלאם במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שווא החללות שרצא לואות במצרים, אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שוות הישלים של החלב במצרים. אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שומות היא היום במצרים. אמר בשביל בניו ב"ב קרצים. כושבתו זה וכזכת שהה הוא ביום של היום במצרים. במה עונות שלאם לבים במצרים ביום בכלים ביום בתוב במצרים. במה עונות שלהם במצרים ביום בכים ביום בליד ביום בתוב ביום בל ביום בליד ביום בליד ביום בליד ביום בליד ביום ביום בליד ביום בליד ביום בתובה במבר ביום בליד ביום בליד ביום ביום בליד ביום בתובה במבר ביום בליד בליד ביום בליד ביום בליד ב

שהוא גמל חסד עמה. כשבניו של אברהם היו שהיא המלכות. וכוקע מום. שקדעת הים מחין, ואתה ואי כי משה הוא בחיות דא ויום טוב. כרי שתהיה מקושטת אליר בשפה בערבון, בכמח עונות שלהם במצרים. אמר בשביל בניו בי"ב קרעים. כחשבון זו, ובזכות שהוא ואו. שזהו המילוי של המלכות ושלמות שתבא לגאול אותה בגאולה האחרונה. שנאמו לד הסב"ה. רעיא מהימנא לד היה גומל הא' שבמילוי ו"יו, הרומות על הארת הבינה. שלה. דהיינו שהוא"ו משלימה במוחין דג"ר. בה. מה שהיה חוא. מוסר ההמשך).

"**אביעה חידות מני קדם"**חידון לפרשת "אַרתַּחשַׁשׂתּא" (עזרא פרקים ד,ז-ו), על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג.

בוה לאַרהַוֹוִשַשִּׁהָא שלווו ועל ירושלים הלשינו

> מה רוזום היה ועיבוו שָבִושׁי ספרא

עכשיו תבטלו את ביי עד שיקבלו רשות מבוני

באיזה ספר תראה שנכון הדבר הוה

ביהיכן גבוכדנצר את הככים הוציא ואותם איתו לבבל הביא

> בה עוד ה' עשה כשנתן לישראל את השבווה

פתרונות לפרשת שופטים: אווה, ביה ה', גר, דַרְבְּמוֹנִים, הכל, ויעל

פתרונות ניתן לשלוח לכתובת: or.david.way@gmail.com

שבת שלום